

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. IV. Hortatur ad resignationem in Dei beneplacitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

filij mei, ad primam charitatem, & oculum intentionis inungite callyrio sanguinis mei; Ut in omnibus oneribus, & honoribus, nihil, nisi gloriam meam, requiratis. Et ego qui synceritate cordis delector, remunerabo labores mei causa susceplos: & sicut incorrupta intentione, confessi estis me coram hominibus, ita ego confitebor vos coram Altissimo Patre meo.

C A P. IV.

Hortatur ad resignationem in Dei beneplacitum.

NIHI L est, filij charissimi, quod maiorem cordis pacem generet, quam perfecta resignatio in beneplacitum meum. Si enim in omni aduersitate, & prosperitate cor hominis in ijs, quæ facio, sibi complacet; nulla ei nocebit aduersitas, quia nulla ei donabitur iniquitas. Immo hauriet aquas in gaudio, à me fonte viuo, & amantisimo salvatore suo: quia siue valeat, siue ægrotet, siue laudetur siue vitupetur, lætabitur in salutari suo, qui facit omnia, secundum consilium rectissimum ve-

mæ voluntatis suæ. Hæc est sapientia viri iusti, quem non contristabit, quicquid acciderit ei: gaudet enim gaudio magno valdè, cùm omnia ei eueniant iuxta desiderium suum; quod semper cohæret, cum dispositione prouidentiæ meæ. Utinam mundi sapientes, qui me condemnant, vt ipsi iustificantur, discerent prudentiam hanc, quæ non inuenitur in terra sanguiter viuentium. Non adæquabitur ei topazius de Aethiopia, nec tincturæ mundissimæ componetur. Non lucebit aurum coram ea, nec appendetur argentum in comparatione eius. Inæstimabilis enim est perfecta resignatio cordis, quid ego velim semper attendentis, atq; in eo ipso dulcissimè requiescentis. Dolent principes terrarum super morte charorū, nec ullâ consolationē admittere volūt: & iustus lamentatur morte primogeniti sui, quia ex mea voluntate succedit. Vos ergo filij, qui desideratis frui pace filiorum Dei, in omni euētu volūtatem meā spectate, & confidenter acquiescite: & fidelissimi serui mei Job verba celebrare: Sicut Domino placuit

116 *De prudentia iustorum*
placuit ita factum est: sit nomen Domini benedictum. Et ego paternam, & maternam curam vestri geram: circunducam vos per mundi desertum: & ero in umbraculum ab æstu: totaque saeculi huius nocte ero vobis in clarissima illuminatione ignis. Si perfectè in meo beneplacito quiescatis, omnis substantia domus meæ vestra erit. Meus est dies, & mea est nox, ego fabricatus sum auroram, & solem, ego feci omnes terminos terræ, æstatem, & ver ego plasmaui ea. A solis ortu, & occasu, ab Aquilone, & mari, omnia subiacent imperio meo: nequè est qui possit resistere voluntati meæ. Quocirca si voluntas vestra una, & eadem cum voluntate mea sit, omnia vestra erunt, quia omnia obtemperabunt voluntati vestrae. Et peracto vita cursu, in signum regiae dignitatis, sedebitis cum senatoribus terræ: & inenarrabili lætitia exultantes adhærebitis, strictissimo complexu, cordi meo, ad cuius proportionem formati estis.

CAP. V.

